

V. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), six rulings were published regarding: The Criminal Code, the Administrative Code, Government Emergency Ordinance No. 195/2002, Law No. 223/2015 on state military pensions; Government Emergency Ordinance No. 83/2014 on the remuneration of personnel paid from public funds in 2015, as well as other measures in the field of public expenditure, approved with amendments and additions by Law No. 71/2015, Framework Law No. 330/2009 on the unified remuneration of personnel paid from public funds, Government Emergency Ordinance No. 80/2010 supplementing Article 11 of Government Emergency Ordinance No. 37/2008 on the regulation of certain financial measures in the budgetary field, as well as for the establishment of other financial measures in the budgetary field, approved with amendments and additions by Law No. 283/2011, Government Emergency Ordinance No. 84/2012 on the establishment of salaries for personnel in the budgetary sector in 2013, the extension of certain deadlines in normative acts, as well as certain fiscal, approved by Law No. 36/2014, Government Emergency Ordinance No. 103/2013 on the remuneration of personnel paid from public funds in 2014, as well as other measures in the field of public expenditure, approved with amendments by Law No. 28/2014, Government Emergency Ordinance No. 83/2014, Framework Law No. 153/2017 on the remuneration of personnel paid from public funds; Government Decision No. 250/1992 on annual leave and other types of leave for employees in public administration, autonomous administrations with specific characteristics, and budgetary units.

HP

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 189/2025
(M. OF. NR. 522/04.06.2025): ART. 219[^]1 ALIN. (1), (1[^]2) ȘI (3)
LIT. A) ȘI B) DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 189/2025 (M. Of. nr. 522 din 4 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 219 [^] 1 alin. (1), (1 [^] 2) și (3) lit. a) și b) din Codul penal	<i>În cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219[^]1 alin. (1), alin. (1[^]2) și alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii nu este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale.</i>

În M. Of. nr. 522 din data de 4 iunie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 189/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art. 219[^]1 alin. (1), (1[^]2) și (3) lit. a) și b) din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale?”.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Codul penal

Agresiunea sexuală săvârșită asupra unui minor

„Art. 219¹

(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 2181, comis de un major asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(...)

(1²) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 2181, comis de un major asupra unui minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(...)

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

(...) maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 189/2025

Prin **Decizia nr. 189/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de dispozițiile art. 219¹ alin. (1), (1²) și (3) lit. a) și b) din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate a faptei este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale?” și, în consecință, a stabilit că: „În cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ alin. (1), alin. (1²) și alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii nu este necesară și îndeplinirea condiției privind urmărirea scopului obținerii unei satisfacții sexuale”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 141/2025
(M. OF. NR. 524/05.06.2025): ART. 517 ALIN. (2)
DIN CODUL ADMINISTRATIV**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 141/2025 (M. Of. nr. 524 din 5 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 517 alin. (2) din Codul administrativ	<i>Dispozițiile art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la sintagma „posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu”, se interpretează în sensul că durata prelungirii este de un an.</i>

În M. Of. nr. 524 din data de 5 iunie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 141/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la sintagma „posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu”.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 517 alin. (2) din Codul administrativ

„Art. 517: Încetarea de drept a raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu existent încetează de drept: (...)

d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, dacă persoana care are competența de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (2); (...)

(2) În mod excepțional, pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu. Pe perioada în care este dispusă menținerea în activitate pot fi aplicate dispozițiile art. 378”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 141/2025

Prin **Decizia nr. 141/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.883/103/2023, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că: „**Dispozițiile art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la sintagma *posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu*, se interpretează în sensul că durata prelungirii este de un an”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 188/2025
(M. OF. NR. 533/10.06.2025): ART. 338 ALIN. (1)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 188/2025 (M. Of. nr. 533 din 10 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 338 alin. (1) din Codul penal Art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002	<i>Noțiunea de „accident de circulație” la care se referă prevederile art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice vizează exclusiv evenimentele rutiere produse din culpă sau fără vinovăție.</i>

În M. Of. nr. 533 din data de 10 iunie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 188/2025** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 338 alin. (1) din Codul penal

*Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia
„Art. 338*

(1) Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani”.

Art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*„Art. 75**Accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:**a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;**b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;**c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare”.***Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 188/2025**

Prin **Decizia nr. 188/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă”, și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, noțiunea de «accident de circulație» la care se referă prevederile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează exclusiv evenimentele rutiere produse din culpă sau fără vinovăție”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 45/2025
(M. OF. NR. 557/17.06.2025): ART. 109 ALIN. (1)
DIN LEGEA NR. 223/2015 PRIVIND PENSIILE MILITARE
DE STAT**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 45/2025 (M. Of. nr. 557 din 17 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	<i>Sintagma „vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie” se interpretează în sensul că se referă la vechimea cumulată obținută prin adăugarea la vechimea în serviciu a stagiilor de cotizare realizate în sistemul de pensii publice după trecerea în rezervă.</i>

În M. Of. nr. 557 din data de 17 iunie 2025 s-a publicat **Decizia ÎCCJ nr. 45/2025** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

„Art. 109

(1) *Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculate în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din*

sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie și baza de calcul stabilită conform prevederilor art. 28, actualizată conform prevederilor legale care reglementează salarizarea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 45/2025

Prin Decizia nr. 45/2025, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara – Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 22.396/3/2023 și de Tribunalul Cluj – Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.050/117/2024, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, sintagma «vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie» se interpretează în sensul că se referă la vechimea cumulată obținută prin adăugarea la vechimea în serviciu a stagiilor de cotizare realizate în sistemul de pensii publice după trecerea în rezervă”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 143/2025
(M. OF. NR. 572/20.06.2025): ART. 1 ALIN. (5[^]1)
DIN O.U.G. NR. 83/2014 PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE
ÎN ANUL 2015, PRECUM ȘI ALTE MĂSURI ÎN DOMENIUL
CHELTUIELILOR PUBLICE, APROBATĂ CU MODIFICĂRI
ȘI COMPLETĂRI PRIN LEGEA NR. 71/2015**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 143/2025 (M. Of. nr. 572 din 20 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 1 alin. (5 [^] 1) din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015 Art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice Art. II art. 1 din O.U.G. nr. 80/2010 pentru completarea	<i>Egalizarea salariilor la nivel maxim nu poate include în salariul plătit sumele corespunzătoare drepturilor privind suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești.</i>

		<p>art. 11 din O.U.G. nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011 Art. 1 din O.U.G. nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014 Art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014 Art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 83/2014 Art. 39 din Legea-cadru nr.</p>	
--	--	--	--

		153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	
--	--	---	--

În M. Of. nr. 572 din data de 20 iunie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 143/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5^{^1}) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, ale art. II art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015

„Art. 1

(2) În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)

(5[^]1) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

„Art. 30

(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

(6) Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora. (...)”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011

„Art. II - Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1

(1) În anul 2012, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de înca-

drare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014

„Art. 1

În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014

„Art. 1. - (...) (2) În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 39: Aplicarea tranzitorie

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are

patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 143/2025

Prin **Decizia nr. 143/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani – Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.052/40/2022*, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5[^]1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, ale art. II art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, egalizarea salariilor la nivel maxim nu poate include în salariul plătit sumele corespunzătoare drepturilor privind suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare reglementate de dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, recunoscute altor funcționari cu funcții similare prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 101/2025
(M. OF. NR. 611/30.06.2025): ART. 7 ALIN. (1) ȘI (2) ȘI ART. 14
ALIN. (3) DIN HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 250/1992
PRIVIND CONCEDIUL DE ODIHNĂ ȘI ALTE CONCEDII
ALE SALARIAȚILOR DIN ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 101/2025 (M. Of. nr. 611 din 30 iunie 2025)	Complet DCD	Art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare	<i>Indemnizația de concediu convenită salariatului transferat se calculează prin raportare la salariul avut la unitatea la care s-a transferat, corespunzător lunilor calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.</i>

În M. Of. nr. 611 din data de 30 iunie 2025 s-a publicat Decizia ÎCCJ nr. 101/2025 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, indemnizația de concediu convenită salariatului transferat se calculează prin raportare la salariul avut la unitatea la care s-a transferat, corespunzător lunilor calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare

„Art. 7

(1) *Pe durata concediului de odihnă, salariații au dreptul la o indemnizație calculată în raport cu numărul de zile de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, sporului de vechime și, după caz, indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.*

(2) *Media zilnică a veniturilor prevăzute la alin. (1) se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu. (...)*

„Art. 14

(3) *Concediul de odihnă neacordat salariaților transferați, de către unitatea de la care s-a efectuat transferarea, se va acorda acestora de unitatea la care au fost transferați. Indemnizația de concediu va fi suportată de către cele două unități, proporțional cu timpul lucrat la fiecare dintre acestea în cursul anului calendaristic respectiv; în același mod se va proceda și în cazul în care concediul de odihnă a fost efectuat înainte de transferare”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 101/2025

Prin **Decizia nr. 101/2025**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă în Dosarul nr. 2.424/62/2023, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, indemnizația de concediu cuvenită salariatului transferat se calculează prin raportare la salariul avut la unitatea la care s-a transferat, corespunzător lunilor calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă”.**